

Skolevæsenet, som snarere burde udredes af Statskassen end af Landkassen, navnlig paa Grund af de mange fremmede Secter, som ere der paa Verne; imidlertid mener jeg naturligviis ikke, at samtlige communale Kasser og Statskassen burde forenes til en samlet Kasse, men til en forskjellig Kasse for hver D. Med Hensyn hertil have Motiverne til det Thinget forelagte Udkast Pag. 14 nogle Ytringer, som jeg ikke kan Andet end gjøre opmærksom paa. Det hedder nemlig: „Forsamlingen har i Forbindelse hermed udhævet, som en væsentlig Forhindring for det paa-tænkte Colonialraads lovgivende Myndighed i Communal-sager, dettes Forhold til de forskellige Communal- eller Landkasser, i hvilken Anledning det, efter Foranledning af Finantsministeriet, er bragt under Forsamlingens Overveielse, om ikke en passende, deels Søndring og Omfordeling, deels nærmere Omordning af Statskassen og de respective Landkassers Indtægter og Udgifter, deels Oprettelse af en samlet Landkasse for samtlige 3 Der kunde optages i Coloniallovs-udkastet. Det, jeg skal gjøre opmærksom paa, er i Særdeleshed, at Ministeriet har paa-tænkt Oprettelse af en samlet Landkasse, men rigtignok senere erindret, at der ikke for Dies bliffet kunde være Spørgsmaal om en saadan samlet Landkasse; det er altsaa en Idee, Ministeriet har havt, og som det har meent i al-fald senere kunde gennemføres. Men det er, efter hvad jeg nu har tilladt mig at oplyse, en aldeles umulig Idee, og det er netop det aldeles Umulige i denne Idee, som har bragt Udvalget til at foreslaae to Colonial-raad. Jeg troer, at der heri er en aldeles klar og tydelig Grund hertil, og at man altsaa ikke kan sige, at der i Udvalgets Betænkning hersker Uklarhed i Forholdenes Ordning; det forekommer mig, at denne Uklarhed langt mere findes hos Ministeriet end hos Udvalget. Hvad der hidtil har staaet i veien for Landkassernes Forening med Statskassen, var netop det, at det mulige Overflud af Coloniernes Indtægter skulde oversendes til Moderlandet, idet naturligviis enhver overordnet Bestyrelse vil virke hen til, at Overfluddet skal blive saa stort som muligt, hvorved det kom-

mer til at storte paa, hvad der anvendes paa Communen. Det er det, som staaer i veien for Foreningen, og det er derfor, Udvalget har tilladt sig at foreslaae, at der ved den saakaldte Grundlov for Coloniernes Forhold til Moderlandet skulde reguleres et bestemt aarligt Tilskud til Moderlandet; naar dette Tilskuds Størrelse er bestemt, saa kan man forene Communal-kasserne med Statskassen uden Fare.

Jeg troer saaledes, uagtet maaffee ikke saatydeligt, som jeg kunde have ønsket, saa dog nogenlunde, at have viist det Grundede i, at Udvalget har fremsat Antydninger til nogle flere Bestemmelser end dem, Udkastet har, og at det navnlig er særdeles vel motiveret, at to Communalraad ere nødvendige, og at eet derimod ikke kunde udrette Noget.

Forsaaavidt den høitærede Minister har fundet en Uklarhed i den Raade, hvorpaa Udvalget har tænkt sig Forholdene ordnede, kan jeg ikke Andet end udtale, at det glæder mig, at to af Thingets ærede Medlemmer have fundet, at Betænkningen er klart affattet. Jeg troer, at Udvalget deri vil finde nogen Trøst mod Ministerens Dadel. At den høitærede Minister ikke har villet tillægge de af mig anførte Bemærkninger nogen Vægt, skal jeg ogsaa vide at trøste mig over, naar Resultatet kun kan blive det, som Udvalget har formeent, at det maatte være; det er for mig det Vigtigste. Det er min inderlige Overbeviisning, at, hvad Udvalget har foreslaaet, er det Rigtige. Om at stille Vædringsforslag, troer jeg neppe der vil kunne være Tale; idetmindste vil det vistnok være høist vanskeligt for Udvalget efter det Grundlag, som Udvalget skulde arbejde paa. Jeg troer ikke, at Lovudkastet egner sig til at bygge videre paa, og det er allerede tidligere udtalt, hvorfor Udvalget maa nære store Betænkneligheder ved selv at skrive en Coloniallov og forelægge den for Thinget, thi da vil det mangle, som er absolut nødvendigt, nemlig, at erfarne og med Forholdene endnu mere bekendte Mænd i Vestindien komme til at udtale sig, for Noget vedtages som Lov, hvilket jeg rigtignok maa ansee for særdeles ønskeligt.

Rierregaard: Den høitærede Finants-